

ÎNTR-O ZI DE 8

LARISA BĂLAN

De-ar fi toamnă, tu tot ai înflorii!

Din pielea ei mugurii întinereau,
Era poleială de aur cald,
Pentru ea Soarele răsărea-n dimineață,
Să s-oglindească în ochii-i de smarald.

Prin părul cărunt dormeau frunzele verzi,
Ce-și alunecau tristețile prin șuvițe,
Dacă-ți va spune că e bine să n-o crezi,
Iar cu fiecare surâs înfloreau acrofite.

Mâinile muncite de gânduri aspre și vechi,
Mângâiau fețele pe care-au căzut lacrimi,
Șoaptele ei calde coborau îngerii-n perechi,
Pe fruntea ei cufundată-n cele mai frumoase datini.

Regrete, dor nespus și lacrimi și iubire
Și-un vis de primăvară...
De-ar fi toamnă,...tu tot ai înflorii,
Dragă mamă!